

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - - - \$6.00
Za pol leta - - - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenških delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876
NO. 149. — ŠTEV. 149.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the PostOffice at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879
NEW YORK, TUESDAY, JUNE 26, 1928. — TOREK, 26. JUNIJA 1928.

TELEFON: CORTLANDT 2876
VOLUME XXXVI. — LETNIK XXXVI.

Resna borba med mokrači in suhači

PROTI SMITHU JE DRŽAVA TEXAS IN ŽENSKE - ZAGOVORNICE SUŠE

Governer Dan Moody zavzema še vedno stališče proti governerju Smithu. — Številni pa dvomijo o njegovi zmožnosti, da bi mogel obvladati glasove v Texasu. — Suhaška planka je njegova strategija. — Ženske v Houstonu se pečajo le s prohibicijo.

HOUSTON, Texas, 25. junija. — Delegatje iz Texasa na demokratični narodni konvenciji se bore med seboj, in governer Dan Moody pazi strogo na to, da ne odpade noben delegat ter stopi na stran governerja Smitha.

Za enkrat pa je veliko vprašanje, če bo governer Moody zmožen vztrajati na svojem stališču, da bi delegatje ne stopili na stran Smitha. Governer Moody je dospel včeraj v tukajšnje mesto, a ostal v svoji sobi, z izjemo kratkega obisk av cerkvi. — Nobenega ugotovila ni hotel objaviti. Bil je zelo zamišljen, a tekompopoldneva je imel nebroj obiskovalcev.

Dobi prijatelji Moodyja pa so namignili, da ne nasprotuje toliko governerju Smithu kot kaže njeno stališče.

HOUSTON, Tex., 25. junija. — Ženske, ki polnijo v zadnjem času ceste Houstona, govore skoraj izključno o prohibiciji. Suhaško vprašanje je glavnih posel žensk, tako v notranjosti oficijskih vrst delegacije kot izven njih.

Mi kontroliramo nad 400 glasov proti katemurkoli mokraškemu kandidatu, kar je dovolj, da blokiramo vsako namincijo, — je rekla Mrs. Jesse Nicholson, predsednica narodne demokratične Lige za izvedenje postav. Rekla je, da je dovolj žensk, ki so pripravljene govoriti na konvenciji.

Mi imamo z a seboj najmanj 12,000,000 žensk, ki so dale izraza svojemu mnenju potom svojih delegiranih zastopnic, — je rekla Mrs. Henry Peabody iz Bostonia, predsednica Narodnega ženskega komiteja za izvedenje postav.

One nimajo nobene pravice zahtevati zase milijone žensk brez referenda, — je trdila nasprotno Miss Louise Gross, načelnica narodnega ženskega komiteja za preklic osemnajstega amendmenta.

Maloštevilne pristašice Smitha, ki so dospele pred Tammany oddelkom iz New Yorka, so sprejele proteste svojih suhaških nasprotnic z zelo kratkimi komentarji ali nikakimi.

Pojedelsko vprašanje smatrajo ženske za največje po prohibicijskem. Nekatere delegatine podpirajo aktivno agrikulturno planko v demokratičnem programu. Med njimi je Mrs. Nora Lawrence Smith, delegatinja iz Georgije, lastnica nekega lista in urednice.

— Ženske Zapada bodo zahtevale nekako od pomoč v farmerskem položaju, — je rekla Miss Jessie Scott, narodna komitejka iz Minnesota ter oficijska poročevalka za konvencijo.

HOUSTON, Texas, 25. junija. — Občinska godba Houstona je prišla včeraj zvečer na postajo, da pozdravi dvesto delegatov in njih prijateljev, ki so prišli s "Sid Smith" posebnim železniškim vlakom iz zapadnih držav.

HOUSTON, Texas, 25. junija. — Organizacija proti-Smithovih sil je bila objavljena včeraj po tajnih konferencah z Daniel Roperjem iz North Carolina, ki je prevzel vodstvo sil, ki so proti governerju Smithu in Tammany Hall.

— Elementi te konvencije, ki so prepričani, da je treba rešiti demokratično stranko pred uničevalci osemnajstega amendmenta in Tammany kontrolo zvezne vlade, — je rekel Roper v nekem ugovoru, — soglašajo glede postopanja v tem boju.

Kongresnik Hull iz Tennesseeja, governer Donahue iz Ohija, governer Moody iz Texasa in senator Reed so možje, katere so izbrali suhači in anti-Smithovci v namenu, da preprečijo nominacijo Smitha.

PODROBNOSTI O REŠEVANJU NOBILOVE EKSPEDICIJE

Veliki Junkersov monoplan je pristal v bližini razkritelja in njegovih mož. — Nobile se nahaja na varnem na svoji provijantni ladji Citta di Milano.

KODANJ, Danska, 25. junija. — General Nobile je rešen, — se je glasilo v radijskem sporocilu letalca Lundborgha na švedsko obrambno ministarstvo. Lundborgh je pristal z Junkersovim aeroplano v bližini ledene plošče, kjer je bil izoliran general Nobile s svojimi tovarisi od 25. maja naprej.

Poročilo, ki je dospelo včeraj zjutraj ob sedmih, je dostavilo, da se nadaljuje reševalni del. Ko je odletel Lundborgh s svoje postojanke na North Cape, Špicbergi, je imel namen privesti nazaj s seboj z areoplanom vseh šest članov posadke "Italia". Če pa ni bilo to mogoče, bi privedel Le Nobila in toliko članov posadke kot pa mogoče.

Aeroplans Lundborgha je velik trimotorski Junkersov monoplan, takega tipa kot je bil prekatlantski aeroplans "Bremen", le dosti večji. V petek zvečer je poletel Lundborgh preko taborišča Nobila in posadke sestavljene iz šestih članov posadke "Italia". Če pa ni bilo to mogoče, bi privedel Le Nobila in toliko članov posadke kot pa mogoče.

Leta 1923 je bila reševalna generala Nobile in prvega inženirja Natale Ceccioni.

Dva tedna po katastrofi, ki je zadevala "Italia", ni vedel svet niti cesar o usodi posadke vodljive zračne ladje. Nato pa se je možem, osamjemu na ledu, posrečilo popraviti svoj radijski aparat ter stopiti v stik z reševalci. Šest mož od šestmajstih, ki so se nahajali na krovu, ko je poletela "Italia" preko Severnega tečaja, je taborilo na ledu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Hall, ki je bil na dopustu več kot en teden, se je sprl z Miss Fenn, svojo ljubico ter je pričel močno pit. Miss Fenn in njena poročena sestra nista vedeli, da se nahaja Hall v bližini, ko sta prišli iz gledališča na obljudeno 44. cesto, ko se jima je hitro približal Hall in prepričal se je iznova unel.

Sredi prepričal je potegnil Hall svoj službeni revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Ker so številni kljucali ter so se obogatili zrakoplova, potem so želeli Hall svoj revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Leta 1923 je bila reševalna generala Nobile in prvega inženirja Natale Ceccioni.

Dva tedna po katastrofi, ki je zadevala "Italia", ni vedel svet niti cesar o usodi posadke vodljive zračne ladje. Nato pa se je možem, osamjemu na ledu, posrečilo popraviti svoj radijski aparat ter stopiti v stik z reševalci. Šest mož od šestmajstih, ki so se nahajali na krovu, ko je poletela "Italia" preko Severnega tečaja, je taborilo na ledu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Hall, ki je bil na dopustu več kot en teden, se je sprl z Miss Fenn, svojo ljubico ter je pričel močno pit. Miss Fenn in njena poročena sestra nista vedeli, da se nahaja Hall v bližini, ko sta prišli iz gledališča na obljudeno 44. cesto, ko se jima je hitro približal Hall in prepričal se je iznova unel.

Sredi prepričal je potegnil Hall svoj službeni revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Ker so številni kljucali ter so se obogatili zrakoplova, potem so želeli Hall svoj revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Leta 1923 je bila reševalna generala Nobile in prvega inženirja Natale Ceccioni.

Dva tedna po katastrofi, ki je zadevala "Italia", ni vedel svet niti cesar o usodi posadke vodljive zračne ladje. Nato pa se je možem, osamjemu na ledu, posrečilo popraviti svoj radijski aparat ter stopiti v stik z reševalci. Šest mož od šestmajstih, ki so se nahajali na krovu, ko je poletela "Italia" preko Severnega tečaja, je taborilo na ledu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Hall, ki je bil na dopustu več kot en teden, se je sprl z Miss Fenn, svojo ljubico ter je pričel močno pit. Miss Fenn in njena poročena sestra nista vedeli, da se nahaja Hall v bližini, ko sta prišli iz gledališča na obljudeno 44. cesto, ko se jima je hitro približal Hall in prepričal se je iznova unel.

Sredi prepričal je potegnil Hall svoj službeni revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Ker so številni kljucali ter so se obogatili zrakoplova, potem so želeli Hall svoj revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Leta 1923 je bila reševalna generala Nobile in prvega inženirja Natale Ceccioni.

Dva tedna po katastrofi, ki je zadevala "Italia", ni vedel svet niti cesar o usodi posadke vodljive zračne ladje. Nato pa se je možem, osamjemu na ledu, posrečilo popraviti svoj radijski aparat ter stopiti v stik z reševalci. Šest mož od šestmajstih, ki so se nahajali na krovu, ko je poletela "Italia" preko Severnega tečaja, je taborilo na ledu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Hall, ki je bil na dopustu več kot en teden, se je sprl z Miss Fenn, svojo ljubico ter je pričel močno pit. Miss Fenn in njena poročena sestra nista vedeli, da se nahaja Hall v bližini, ko sta prišli iz gledališča na obljudeno 44. cesto, ko se jima je hitro približal Hall in prepričal se je iznova unel.

Sredi prepričal je potegnil Hall svoj službeni revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Ker so številni kljucali ter so se obogatili zrakoplova, potem so želeli Hall svoj revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Leta 1923 je bila reševalna generala Nobile in prvega inženirja Natale Ceccioni.

Dva tedna po katastrofi, ki je zadevala "Italia", ni vedel svet niti cesar o usodi posadke vodljive zračne ladje. Nato pa se je možem, osamjemu na ledu, posrečilo popraviti svoj radijski aparat ter stopiti v stik z reševalci. Šest mož od šestmajstih, ki so se nahajali na krovu, ko je poletela "Italia" preko Severnega tečaja, je taborilo na ledu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Hall, ki je bil na dopustu več kot en teden, se je sprl z Miss Fenn, svojo ljubico ter je pričel močno pit. Miss Fenn in njena poročena sestra nista vedeli, da se nahaja Hall v bližini, ko sta prišli iz gledališča na obljudeno 44. cesto, ko se jima je hitro približal Hall in prepričal se je iznova unel.

Sredi prepričal je potegnil Hall svoj službeni revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Ker so številni kljucali ter so se obogatili zrakoplova, potem so želeli Hall svoj revolver ter oddal pet strelov na Miss Fenn, ne da bi se brigal za mimoideče. Preplašeni gledališči so se hitro poskrili v veže hiš in drugam in Miss Fenn je padla na tla. Hall pa je skočil v taksikab, ki je čakal na vogalu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da bi okrevale.

Leta 1923 je bila reševalna generala Nobile in prvega inženirja Natale Ceccioni.

Dva tedna po katastrofi, ki je zadevala "Italia", ni vedel svet niti cesar o usodi posadke vodljive zračne ladje. Nato pa se je možem, osamjemu na ledu, posrečilo popraviti svoj radijski aparat ter stopiti v stik z reševalci. Šest mož od šestmajstih, ki so se nahajali na krovu, ko je poletela "Italia" preko Severnega tečaja, je taborilo na ledu.

Trije nadaljni člani posadke so jih zapustili dne 30. maja, da se napote preko plavajočih ledene plošč na kopno. Dosedal niso še obnovili njih bivališča in mesečarne upanja, da

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Salter, president. Louis Benede, treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja isti za Ameriko	Za New York za celo leta \$7.00
in Kanado	\$6.00
Za pol leta	\$3.00
Za enosmesto za celo leto	\$7.00
Za devet leta	\$1.50
Subscription Yearly \$6.00.	Za pol leta \$3.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembah kraja narodnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališčo naznamo, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

SOVRAŽNIK DELAVCEV, KI JE RESNICO GOVORIL

Smrt zveznega senatorja države Idaho, Franka R. Goodinga, je vzbudila spomin na razne anekdote iz njegovega življenja.

Pokojnik je bil skozinsko odločen nasprotnik democratov.

Ko je bil leta 1906 govoril države Idaho, je dal v Denverju arretirati Charlesa H. Moyerja, Williama Haywooda in Georgea Pettibona ter jih odvesti iz njihove rojstne države Colorado v Idaho.

Ti trije uradniki so se morali zagovarjati pred sodiščem zastran svojih dozdevnih prekučuških dejanj.

Kot javnega obtožitelja je imenoval Gooding zakonika — Williama Boraha — ter mu s tem pomagal k oddiščni politični karijeri.

Senator Borah mu je pozneje vrnil s tem, da je zagovarjal leta 1920 njegovo izvolitev v zvezni senat.

Gooding je le redkodaj stopil v javnost. Bil je eden onih "ljudskih" zastopnikov, na katerega se je Hardingova in pozneje Coolidgeova administracija lahko popolnoma zanesla.

Samo enkrat je še igral odlično vlogo in sicer tik pred svojo smrtno.

V štrajkarskem ozemlju Pennsylvanijske, Ohio in West Virginije so se dogajale take nerdenosti in take brutalnosti, da je sklenil ameriški senat uvesti preiskavo.

Gooding je bil imenovan predsednikom pododbora, kogega naloga je bila preiskati na licu mestu razmere v prenogovnih okrajih ter sestaviti natančno poročilo o vsem.

Imenovali so Goodinga, misleč, da jim ne bo voden skalil. Toda gospodje so se zmotili.

Bivši govoril države Idaho je sestavil tako ostro poročilo, da si človek ostrejšega misli ne more.

Poročilo je bilo naperjeno v prvi vrsti proti premogarjem baronom.

Kako je bilo kaj takega mogoče?

Zadevo je pojasnil senator Wheeler iz Montane.

Wheeler je skozinsko pravičen napram delavecem ter je bil tudi član omenjenega pododbara.

Se predno smo se odpeljali iz Washingtona, — je rekel Wheeler, — je bil Mr. Gooding prepričan, da so edino majnarji krivi vseh zadreg. Nato smo po dospeli v Pennsylvanijsko, kjer se je na lastne oči prepričal, kako neusmiljeno ravnajo kapitalistični hlapci s štrajkarji, njihovimi ženami in otroci. Izvedel je, da je premogarjem potom sodnijskih povelj prepovedano peti v cerkvah uabožne pesmi. Zanesljive priče so mu pojasnile, da štrajkarji niso socialisti, pač pa demokratje in republikanci, ki niso dali niti najmanjšega povoda za vmeševanje oblasti. In nadalje je izvedel, da nameravajo majnarji ustavoviti drugo, radikalnejšo unijo, če se oblasti ne bodo zmenile za zahteve American Federation of Labor in United Mine Workers.

To je dalo Goodingu pobudo. Pred njegovimi očmi je stopila na mesto U. M. W. osovražena I. W. W.

V svoji fantaziji je videl bombne atentate in strahovlado radikalnih premogarjev.

To strašno bodočnost bi se dalo preprečiti, če bi ustregli vsem zahtevam premogarjev in okreplili U. M. W.

Močna U. M. W. bo enkrat zavselej pregnala iz Pennsylvanijske I. W. W.

In tako se je zgodilo, da je zagrizeni delavski sovražnik napisal poročilo, v katerem je strogo obsodil premogarjev in okreplil U. M. W.

Gooding je zavedno zaprl svoje oči. Delaveci bodo morali brez njega izvojevati svojo pravico.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

REPUBLIKANSKI KANDIDAT

Herbert Hoover in njegova družina.

JUGOSLAVIA IRREDENTA

V Postojni

so zborovali "zastopniki kmetovalev" iz vsega okraja. Povdarnjala se je važnost sindikata in velika kerist, ki jo bodo imeli kmetovaleci od fašističnega udruženja. Razpravljalo se je o nekih nujnih gospodarskih problemih in tudi postojanskih občinskih načelnikih, ki so obljubili, da se bo za nje zanimali. Tisti "zastopniki kmetovalev" so bili le nekateri fašistični podrepni, pravili kmetovalevni in bilo na shodu. Zato pa je dobil fašist "capomaničo" Kofol nalogo, da mora iti okoli vseh kmetovalev v okraju in jih prisiliti, da se vpišejo v sindikat.

Oproščena obtožbe krivega pričevanja

sta bila pred goriškim sodnim dvorom Anton Roje in Jože Nadalin iz Poč pri Cerknem. Bila sta obtožena, da sta pred idrijskim sodiščem krivo pričala, ko sta bila zapisana kot priči v stvari Petra Čehiča iz Poč, katerega trži javna oblast, da se je pred Golobovo goštinstvo v Počah z orožjem v roki uprl kababinjem, ki so ga hoteli odvesti v zapor, in ustrelil nanje s samokresom. Roje in Nadalin sta pri zaslehanju v Idriji izpovedala, da Čehič ne le ni streljal, temveč tudi ni imel samokresa, da so pa streljali karabineri s puškami na Čehiča. Neki fašistični militsnik, ki je bil tedaj cel kilometer oddaljen od Golobove gostinstve, je pa izpovedal, da je cel strelil z samokresom in potem šele strele iz puških.

Čehič je bil markiran ob obali države Maine leta 1913 in ki so ga štiristi leta kasneje našli ob ustju reke Niger ob zapadni obali Afrike.

To je drugi prekmorski polet, o

katerem je Biological Survey izvedel. Prvi je bil tudi neki galeb, ki je bil markiran ob obali države Maine leta 1913 in ki so ga štiri leta kasneje našli ob ustju reke Niger ob zapadni obali Afrike.

Razum teh poletov preko oceana je znano za mnogo markiranih ptic, ki so jih našli v Južni Ameriki po dolgem poletu.

Biological Survey ima na razpolago kakih tisoč prostovoljnih sovražnikov, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe.

Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

Eduko je isti sodni dver oprostil

obtožbe krivega pričevanja Marijo Batjelovo, ki stannuje v Ljubljani in je bila obdelovala krivega pričevanja v stvari neke pogodbe. Državni odvetnik sam je predlagal oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, Batjeljova ni bila prisotna pri razpravi.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

SVOBODA

Ko sem bil še čisto majhen, je nekoga zimskega dne priletel ptič na naše okno. Ker smo imeli zaradi mraza dvojna okna in je bilo eno steklo razbito, je priletel med stene zamrznih stekel in obstal.

Ne vem, kateri ptič je bil. Teda dajmo otroci imenovali "ptič" vse, kar je bilo manjše od kokoši, le piščance smo ločili od njih. Če pa je v oknu ves premahtil in se ni ganil; perje je razkošatil in se je tresel.

Otroci smo mu odprli okno. Zaradi družinskega reda nismo smeli lovit ptice; še če je maček prinesel katero domov, misleč, da bo zato pohvaljen, je bil kaznovan. Vendar smo imeli ptice radi in naše največje veselje bi bilo, imeti v svoji bližini živo ptico, da bi se jo do sita nagledali in dotaknili.

Ta želja se nam je zdaj izpolnila. Zagnali smo glasen krik vesela in opozorili vse na radosnosti dogodek. Ptič pa je trepetal, stiskal s steklu, kakor da se boji desetih dvajset oči, ki so zrle vanj, in pomilujocih besed, ki so spremljale poglede.

"Nesimo ga na peč!"

Ne, tega nam niso dali. Vedeli so, da bi ptič takoj poginil, če bi ga nesli na gorko.

"V enjuje ga zavijemo."

Hoteli smo mu na vsak način postreči in mu pomagati. Ne, tudi tega ne. "Zadušili bi ga."

Prijeli smo ga in smo ga postavili na klop ter zaprli okno. Kakor krčevito je iztegnil noge in milo pogledal! Na klopi si je iznova stisnil v kot in jel oprezati s strani, kakor da sluti zahrbino misel v naših očeh in se boji smrti.

Tisti dan otroci nismo učenili jesti. Neprestano smo opazovali plaho, premrlo žival. Nanosili smo mu vse mogični poslastek, od zrnja do sladkorja. Mačka smo spodili iz izbe, ker se je sumljivo plazil okoli malega gosta. Ptič pa se ni dotaknil jedi, trmoglavo se je tiščal v kot in nas gledal po strani. Perje ni bilo več namršeno, tudi trepetal ne več, razen kadar je segla po njem človeška roka.

Oddaljili smo se in ga opazovali, ko je razgledal in ni videl nikogar bližu sebe, se je počasi premaknil. Pogledal je na klop in poknil po živežu. Nato se je premislil, si pogladil perje in skočil na mizo.

Poskusil je vzleteti in spoznal, da mu premrli udje spet oživeli. Skozi zamrzla okna je sijala belina sneženega januarskega dne.

V to belino je zrl nekaj trenutkov in se je njegovo telo zganilo, kakor

da ga vabi godba burje, ki je pihala skozi del razbitega okna.

Vzdrgnil se je in se zaletel v okno. S kibkim zaletom je udaril v steklo, zdrsnil navzdol in zopet sedel na mizo. Mislili smo, da bo odnehal; šele tedaj se je z vso silo porodilo v njem hrepeneje po svobodi. Zaletel se je iznova, tako obupno, da je pal na okno.

"Ubil se bo!"

Otroci smo strme gledali to početje in ga nismo razumeli... Zunaj je bil sneg in mraz, v izbi pa je bilo topo in hrane smo mu bili natrosili na klop. Mehka roka ga je pohožala. On pa je preziral vse to in je sili skozi ledena stekla. Nič več ni vedel, da sta zunaj mraz in sneg, ki se je bil pred njo zaletel v zavjetje, vedel je samo: zunaj je svoboda! - V sijaj dne, v prostranstvu neba ga je mikalo. In če je zunaj smrt, svoboda je. Boljša je smrt v svobodi od življene v robstvu in ječi.

Vzdrgnil se je v tretje in tresčil v steklo s tolkišno silo, da bi se bil kmalu ubil. Ob kljunu je krvavel. Očividno ni mogel več presoditi, ali je mogoče utri ali ne; v svetlobe je hotel — steno je hotel prebiti... Ko se je spet pripravil na zalet, smo mu odprli okno. Burja in sneg sta udarila v izbo. In kakor da mu je planila nasprotna posebna svoboda, se je pogrenzil vanjo. Videli smo ga, kako je izginil v vetru, in ga nismo uzri več. Tihoh smo žalovali za njim...

Ko sem meril dolžino celice tolikrat na dan, da sem natanko preštel, koliko korakov gre na dolgo jetniško uro, sem se spomnil tega ptiča.

Na omrežje okna so prileteli vrabci in so se z nogami oprijemali žice ter kljuvali kruh, ki smo ga bili pritrdili na železje. Ni se me bal, izzivalno je gledal, kakor da ve, da moja roka ne seže do njega. Bil je svoboden. Preprosta žival se je nagonsko zavedela tega občutka. Najini vlogi sta bili zamenjani.

Da sem bil ptič, bi se bil tudi jaz zaletaval v nasprotne stene, v smeh, ki je žuborel po ulicah, v zelenje, ki se je v enem samem drevusu črtao na nebo. Krvabil. Ce bi se bila le našla roka, ki bi mi bila usmiljeno odprla okno, bi bil zletel v kri in skrb, ki hodi po ulicah; zakaj najslabše v svobodi je bolje od vseh izpolnjenih želja v nesvobodi.

Pa sem bil manj od živali... Moje hrepeneje je ostalo hrepeneje. Zdelo se mi je, da se je silna želja po svobodi, ki sem jo

bil v svoji mladosti videl pri ptiču, ki je zletel v burjo, preseila v moje srece. Neprestano sem čutil svoje duše obnovo zaletavanje ob stene. Skozi neprodornost sten je sijaj svetli spomin življenja, toda niti majhna razpoka se ni odprla...

Tako sem občutil, kaj je najhujše. Duševna muka zavesti, da človek ni svoboden, je najstrašnejša. Videl sem ljudi, ki so se veli v ječi, kakor da so rojeni med stečami, a so prišli trenutki, ko se je prebudilo tudi v njih, da so ječali pod neznan težo. Ne s telesom kakor ptič, z besedami in svojo žalostjo so se zaletavali v okna. Sočna kultura se hvali, da je današnji človek s svojo dušo občutljivejši in se je v novi dobi čut za svobodo v njem tako razvil, da je postal kruh in zrak narodov in posameznikov. Mesto telesne muke je zavzema duševna muka. Kruha in vode ti dajo; tisto, kar je več od kruha in vodi, so vzel. Ti pa se zaletavaš z dušo v okna, da krvavi vse tvoja notranjost, in bi rad opredelil, kaj je človeku svoboda — in tega ni moči opredeliti.

Če pomislim, da so Karni rajščici pobili svoje žene in otroke in potem še se, nego da bi bili šli v robstvo, čutim, kaj je svoboda. In če primerjam svoje dušne bolečine v dneh, ko sem hrepnel po njih vso gremkostjo, ki more v življenu doleteti človeka občutim njenovo veličino in pomen. Le z besedo je ni moži razočeti. Tako je velika, da gre komaj pod nebo in je še to premajhno, med ozke stene človeškega izraza ne more. Izraziti jo more le bolečina, spoznati leti, kdor jo nima....

VABILO

Vsi ljubitelji petja in dobre zabave v Johnstown, Pa. in okolici ste vabljeni, da pridete na piknik in koncert, katerega priredi Hrvatsko Prosvetno Društvo "Rodoljub" na svoji farmi dne 1. julija t. l. Vstopna brezplačna.

PROGRAM:

1. Orkestra.
2. a) Na dan. — J. Aljaž.
- b) Kada pjevaju slavlji. — Kaeser-Vilhar; poje "Rodoljub".
- H. Roemer, zborovodja.
3. If I were King. — Adam. Igra na glasoviru prof. H. Roemer.
4. Slovensko pevsko društvo "Bled" poje dve pesmi. — J. Potokar, pevovodja.

5. Govor g. Antonia Zbašnika, gl. predsednika J. S. K. J. iz Pittsburgha, Pa.

6. a) Vilinski kolo. — P. Petrich.

b) Čini ne Čini. — S. Binički.

Poje Srbsko cerkveno društvo, D. V. Nedeljkovich, pevovodja.

7. French Horn "Solo". Favorite Melodies. Svira H. Roemer.

8. Govori g. Vinko Sobčić, glavnatnik H. B. Z. iz Pittsburgha, Pa.

9. a) Wie die Wilde Rose in Walde. — Mair.

b) Festmarch. — Trube. Poje nemški pevski zbor "Harmonia". H. Roemer, zborovodja.

10. Zabavni govor. — Govori Rev. John Krajnovič, član "Rodoljuba".

11. March Anvard. — Geihle. Pjeva "Rodoljub" in "Harmonia". H. Roemer, zborovodja.

LISTNICA UREDNIŠTVA

L. G., Oakland, Cal. — V Clevelandu je približno do 40.000 Slovencev.

ŽELIM Izvedeti za naslov mojega strinča ANTONA GULJA, podomača Merčanov iz Veskoga brda, št. 45. — Prosim, cenjene rojake, če kateri ve zanj, da májavi njegov naslov. — John Ujčić, 149 Center St., Barberton, Ohio.

(Z 25&26)

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

ENGLISH LANGUAGE INFORMATION SERVICE — JUGOSLAV BUREAU

Nekaj iz ameriškega političnega slovarja.

(Konec.)

Dryz. — Pridevki za zagovornike prohibicije opojnih pičaj, suhače. Njih nasprotujejo "močniki" (wets).

G. O. P. — Kratica za Grand Old Party, katera fraza je bila prvič uporabljena 1. 1880 za republikansko stranko. Sedaj se bolj niti majhna razpoka se ni odprla...

Henchman. — Beseda pomenja "pokoren služig" in se v politiki rabi za zvestega pristaša političnega "bossa".

Invisible Empire. — (Nevidljivo cesarstvo). — Potem imenu se dostikrat nazivajo Ku Klux Klan, organizacija, ki pred vsem zagovarja prvenstvo "belokožnih protestantov".

Lame Duck (hroma raca). — Političar, zlasti član Kongresa ali državne legislative, ki ni bil ponovno izvoljen, ali nadaljuje v svoji funkciji, dokler ni njegov naslednik zaprisezen. Tekom takozvanega kratkega zasedanja (short session) Kongresa od decembra do 4. marca v letu po izvolitvah, se nahaja v njem mnogo senatorjev in poslancev, ki so propadli v novembarskih volitvah, ali ostanejo v Kongresu do 4. marta, ko novoizvoljeni kongresniki zasedajo njihova mesta. Kongres tekom tega zasedanja dostikrat nadavejo pridevki "kongres hromi raci". Tekom zadnjih let se je skušalo odpraviti Lame Duck Congress potom amendmenta k ustavi, po katerem bi novoizvoljen Kongres začel zasedati 1. decembra po volitvah mesto še le 4. marca.

Landslide (plaz). — Presežna zmaga kakršne politične stranke, ki se pripravlja usvajanje ogromnega plazu zemlje.

Lobby. — Skupina ljudi, ki skuša vplivati na zakonodajstvo. Ako so "lobisti" zastopniki raznih organizacij, kot trgovskih zbornin, poljedelskih udruženj ali delavskih organizacij, ki prihajajo pred od-

sednikom zavzetih zbornin, da izjavijo svoje mnenje, utegne njih delovanje biti povsem vpravljeno. Ali znani so slučaji, ko so "lobisti" vporabili nezakonita sredstva, celo podkupovanje? Dostikrat je "lobby" jeklo vplivna, da jo nazivajo "tretjo zbornico". V mnogih državah so vzakonili posevne, ki onejo delovanje "lobistov" s tem, da zakon zahteva registracijo vseh "lobistov" in obdobje po izvolitvah mirov in zneskov njihovih dohodkov.

Machine. — Politična organizacija pod despotično kontrolo, kakrno dostikrat najdemo v državah in mestih, kjer ena izmed strank ima vso moč v svojih rokah. Na čelu "mašine" stoji "bos". Za njim stojijo manjši "bosi", kot okrajni ali mestni, potem vodje mestnih okrajev (precincts) in drugi pomagaci, ki jih zovejo "boys" ali "heelers". Ti dobivajo nagrado za svoje politično delovanje v obliki manjše ali večje službe, aka stranka zmagata.

Večkrat se je že poskušalo "razbiti mašino" v mestih, kjer take politične organizacije prevladujejo, tupatam tudi vsaj z delnim usphom, ko kandidati "mašine" niso bili izvoljeni.

Party Emblems. — (Strankini znaki). — V mnogih državah je navada natiskati na čelu strankine kolone v glasovnici (ballot) kot znak, ki označuje določeno stranko. Prvotno se je to delalo za olajšavo nepismenim volilcem. Znak demokratične stranke je navadno divji petelin in tujerodni volilci se pozivajo, naj glasujejo za "veliko piče" (big chic). Republikanski znak je oreł in nevednim volilcem dostikrat pokazujejo srebenjak, če naj volijo za "ptice na dollarju". Socijalistična stranka rabi za svoj znak baklio ali tehtnico, prohibicijonisti studenec itd.

Straw Vote. — Neuradna volitev, da se pojave javno mnenje. Časopisi in private organizacije organizirajo dostikrat tako prostovoljne volitve, da se izve, kako je javno mnenje o tem ali onem vprašanju, zlasti pa pred volitvami.

Stamp Speaker. — Političen agitator in govornik, ki gre od kraja do kraja (stamping the state) in govori pred čim večim številom volilcev v določeni državi.

ITALIJANSKI PRESTOLONASLEDNIK

in princesa Jolanda v starodavni italijanski viteški noši.

Revmatizem in barva las.

Dr. Jenner Hoskin s kraljeve bolnice v Londonu je odkril, da napada revmatizem ljudi s svetliimi lasmi bolj nego temnolase.

"Izkušnja me je poučila," pravi dr. Hoskin, "da so revmatizni srači, sočni temi domači med severnimi ljudstvimi s svetliimi lasmi nego med južnimi. Revmatizmi so kakor južni romanov: dajejo prednost blondinkam. Dostikrat sem opazoval, da so otroci z temi lasmi bolni na srčen revmatizmu in če vidim otroka s temi lasmi in neko bledo po vsem obrazu, ugamen takoj, da je od takšne bolezni bolan — pa se malokdaj zmotim. Opazil sem tudi, da je revmatizem srači bol redek med ljudstvi drugač.

"Več nego 40% srčen revmatizem," trdi dr. Hoskin, "imajo svoj vztok v revmatizmu in iz tega lahko sklepamo, da umre vsko leto samo na Angleškem preko 25.000 oseb na srčen revmatizem."

NOVE SLOVENSKE PLOŠČE COLUMBIA

NOVE PLOŠČE

10 inches po 75c.

ANTON SHUBEL, Bariton, s spremljevanjem orkestra.

25082F Bod' Moja, Bod' Moja

{ Nebeska Ženitev

MARY UDOWICH in JOSEPHINE LAUSCHE

Skladba Dr. Wm. J. Lausche

25083F Sladki Spomini, Duet

{ Če Savco v Vas Hodis, Duet

12 inch \$1.25

ČLANI JADRANSKEGA KVARTETA

</div

Druga žena.

ROMA N.

Za Glas Naroda priredil G. P.

66

(Nadaljevanje.)

— Lepo, lepo, — gospod postopač me je zelo prikupno orisal — in vse to v zahvalo za mojo neumorno postrežbo in številne noči brez spanja! — je rekel dvorni maršal, ki je vstal z nervozno tresotin se obrazom, dočim je Majnau utaknil dokument v prsti žep. — Bil je pač človek brez značaja, prav do zadnjega diha, katerega sta dve lažnjivi ženski napravili tako mehkim. Mene jezi le, da me je moglo to bitje, ta Len, tako motiti.

Majnau je stopil še dalje nazaj od govorečega in njegov obraz je kazal namen, da prekine vse stike s tem "najbolj častnim in rešpektiranim članom družine".

— Ali naj predložim jutri, kot pooblaščene Gisberta, — je rekел Majnau, ki je pokazal na svoj prsi žep, — ta dokument sodiščen.

— Ej, to bodo še premisili... Tudi nai imamo svoje dokumente. Izkazalo se bo kdo bo zmagal, ti s svojim češčanjem ali Cerkev z listkom, ki leži na dnu škatle z raritetami. Dvorni pridigar je tudi še tukaj, drugačna priča kot ključarka, gospa Len!... Jaz mislim, da ti bo list, katerega pritisca tako nežno na svoje sreče, povzročil več preglavijo, kot pa si misliš... Za enkrat pa odvedi proč svojo domino. Ničvredna intriga, katera je tako ljuboznivo vprizorila, jo je zelo zdelala...

Že med čitanjem Majnava so pretresali mlado ženo čudni živčni napadi. Zdelo se ji je, da je cela soba polna rdeče krvi. Nato pa se je razprostrela krog nje globoka noč. Pet minut pozneje je oddirjal neki voz v mesto, da privede zdravnike k težko bolni šenverški gospodinji.

28.

Napočili so lapi, jasni jesenski dnevi nad dolino Šenverta.

Pred dvema oknom pritličja so bile potegnjene modre zavesi. Krilo enega okna je bilo odprtlo in popoldanski vetrice so se poigrali zavesami. Nato pa je potel solnični pramen ter padel na rdečelaste lase, ki so počivalo na beli blazini. Skozi tedne se je obupno borilo na življenje in smrt tam počivajoče nežno telo mlade žene. Iza prejšnjega dne pa so zdravniki zopet upali in sedaj, v trenutku, ko se je prikradel solnič žarek, da vgniva tretipalci in prvi pogled razumevanja je švignil iz njenih oči. Padel je na moža, ki je sedel ob vnožju postelje.

To je bilo njegovo mesto od ure naprej, ko so položili težko bolno na posteljo. Prvikrat v celiem svojem življenju, udanem užitkom vsake vrste, je preživel vse štadije one nepisane duševne muke, ki nas navdaja ob bolniški postelji z željo, da bi sami umrli, ker je slehni živec v nas tako strašno napet.

— Raoul! — Kdo bi mu mogel reči pred par meseci, ko jo je vzel v Rudisendorfu tako brezbrizno, da ga bo njen glas napolnil s takto radostjo!

Raoul je potegni klj sebi njen ozko roko ter jo pokril s poljubi. Njene oči so begale s srečnim izrazom naprej — in postale so zelo širike in srečne. Od mize sem, z žlico v skrbni roki, je stopila nelepa dama z gorerdečimi lasmi ter pegastim obrazom, — njeni riz na zabave. Kralj je vzel dogo Uliko. Še v oni strašni noči je Majnau brzjavno poklical Uliko. Postala je njegova opora in hrbitišče, ta grda deklica s samostojno mi-prestrašenega agenta na koncu še sleč in močno glavo in srecem polnim nežne materinske ljubezni do pohvalil, češ da mu je priredil njegove mlade žene. Nobene druge roke, razven njenih, se niso smeje senzacijo, kakršne še ni imel v življenju.

Oba sta kot proseče dvignila roki, naj molči, a ona se je nasmehnila.

— Kako se godi mojemu otroku? — je zaščepetala.

— Leo je zdrav, — je rekel Majnau. — Vsaki dan napiše pol dueata nežnih pisem na svojo bolno mamo, — tam leži cel kup.

— In Gabrijel?

— On stanuje v gradu, ima sobo poleg hišnega učitelja ter čaka nestrpno trenutka, ko bo smel hvaležno poljubiti roko svojemu lepemu odvetniku.

Oči so se zopet zaprle in bolnica je padla zopet v zdravilno spanje.

Osem dni pozneje je odšla zopet ob strani Majnava skozi svoje sobe. Bil je zadnji dan septembra, a vendar se je še vedno prožilo temnomodro nebo nad glavama obeh. Svet zunaj je žarel, kot da ne more nikdar postati noč ali zima.

Mladá žena je obstala v dvorani, steklenim vratom nasproti.

— Ah, Raoul, — kako nebesko je živeti in...

— In kaj, Liana?

— Ljubiti, — je rekla ter se privila na njegove prsi. V istem trenutku pa se je stresla ter prisluškovala s prestrašenimi očmi rotu zunaj.

— Leo se vozi s svojimi kozli skozi vežo, — je rekel Majnau.

— Bod mirna! Voziček, ki te je zasledoval noč in dan v svoji mrljicnih fantazijah, ne vozi že davno več skozi šenverški grad.

Prvikrat se je zgodilo da je omenil zopet nesrečne dogodke. Tačko pa se je ugriznil v ustnicu.

— Jaz sem ti še dolžan izjaviti, ali pravzaprav opravičenje, Liana, in zdravnik mi je dovolil vsako pojasnilo. Nemogoče pa mi bo govoriti o tem, prav tako malo kot morem stopiti v indijski vrt. Ulrika, naša modra in razumna sestra, pa ti bo povedala v modri soši vse, kar hočeš in morda vedit.

Sedaj je ležala zopet na kanapeju in nad njo se je prožilo modro nebo iz atlasa.

To, kar je ležala med današnjim dnem ter njenim prvim prihodom v modro sobo, je bilo dovolj zlega za celo žensko življencev in ona je moralna prenesti vse to v par kratkih mesecih... Kljub temu pa ni smel manjkati noben člen v verigi, ki je razvredila dva takso napretka si duha ter ju konečno hitro spravila skupaj... V svojem spominu je videla še vedno starega maršala, ko je stal porogljivo pred Majnavom... Slika za sliko se je pomikala naprej ter ji je dala počitki... Ulrika je sedela poleg nje in vstopila je gospa Len, ki je prinesla košarico polno grozdja, katerega je bit odrezal Majnau za dame.

— S špalirja, ki je pripadal izključno de dvornemu maršalu, — je rekla. — To so najboljši grozdi v celiem vrtu. Najlepše je poslat vedno gospoj vojvodini in ostale je prodal za drag denar... Niti baron Leo ni dobil niti ene jagode...

Majnau ji je dal očvidno navodila. Omenila ji je varno prejšnje razumevanje, kar jih je bilo dotedaj prepovedano.

— In kdaj je stari gospod zapustil Šenvert? — je vprašala Liana povsem prostodušno.

— Takoj naslednjega jutra, milostna gospa. Pričel je somčaj in

hodnika ter je bil tako hudo in srborit kot ga nisem še nikdar poprej videla... Vedela pa sem, kje ga čevelj žudi. Hotel je poklicati dvornega pridigara, a ta je že izginil iz grada. Stari dvorni maršal je spravil celo noč svoje stvari skupaj in zjutraj je izginil. Niti svojemu vanku ni prišel po slovo in oglasil se je šele po par dneh, ko je potom svojega odvetnika reklamiral tretjino Gisbertove zapuščine Šenverta pa bo prodan. Majnau noč več stopiti na posestvo, kakor hitro ga bo zapustil. Ali veš, kje ti bo letos gorelo božično drevesce? V beli dvorani Rudisendorfa, na mestu, kjer nam je papa vedno dajal darila. Majnau je na leta najel od upnikov grad in park. Tam boš popolnoma okrevala. Jaz bom odšla tjakaj že preje, da vse uredim. Mama ne bomo imeli v svoji sredi, ker bo živila stalno v Draždanih, kakor hitro bo pozdravila doma tebe in tvojega moža. Gospa Len bo pač človek brez značaja, prav do zadnjega diha, katerega sta dve lažnjivi ženski napravili tako mehkim. Mene jezi le, da me je moglo to bitje, ta Len, tako motiti.

Majnau je stopil še dalje nazaj od govorečega in njegov obraz je kazal namen, da prekine vse stike s tem "najbolj častnim in respektiranim članom družine".

— Ali naj predložim jutri, kot pooblaščene Gisberta, — je rekel Majnau, ki je pokazal na svoj prsi žep, — ta dokument sodiščen.

— Ej, to bodo še premisili... Tudi nai imamo svoje dokumente. Izkazalo se bo kdo bo zmagal, ti s svojim češčanjem ali Cerkev z listkom, ki leži na dnu škatle z raritetami. Dvorni pridigar je tudi še tukaj, drugačna priča kot ključarka, gospa Len!... Jaz mislim, da ti bo list, katerega pritisca tako nežno na svoje sreče, povzročil več preglavijo, kot pa si misliš... Za enkrat pa odvedi proč svojo domino. Ničvredna intriga, katera je tako ljuboznivo vprizorila, jo je zelo zdelala...

Že med čitanjem Majnava so pretresali mlado ženo čudni živčni napadi. Zdelo se ji je, da je cela soba polna rdeče krvi. Nato pa se je razprostrela krog nje globoka noč. Pet minut pozneje je oddirjal neki voz v mesto, da privede zdravnike k težko bolni šenverški gospodinji.

28.

Napočili so lapi, jasni jesenski dnevi nad dolino Šenverta. Pred dvema oknom pritličja so bile potegnjene modre zavesi. Krilo enega okna je bilo odprtlo in popoldanski vetrice so se poigrali zavesami. Nato pa je potel solnični pramen ter padel na rdečelaste lase, ki so počivalo na beli blazini. Skozi tedne se je obupno borilo na življenje in smrt tam počivajoče nežno telo mlade žene. Iza prejšnjega dne pa so zdravniki zopet upali in sedaj, v trenutku, ko se je prikradel solnič žarek, da vgniva tretipalci in prvi pogled razumevanja je švignil iz njenih oči. Padel je na moža, ki je sedel ob vnožju postelje.

To je bilo njegovo mesto od ure naprej, ko so položili težko bolno na posteljo. Prvikrat v celiem svojem življenju, udanem užitkom vsake vrste, je preživel vse štadije one nepisane duševne muke, ki nas navdaja ob bolniški postelji z željo, da bi sami umrli, ker je slehni živec v nas tako strašno napet.

— Raoul! — Kdo bi mu mogel reči pred par meseci, ko jo je vzel v Rudisendorfu tako brezbrizno, da ga bo njen glas napolnil s takto radostjo!

Raoul je potegni klj sebi njen ozko roko ter jo pokril s poljubi. Njene oči so begale s srečnim izrazom naprej — in postale so zelo širike in srečne. Od mize sem, z žlico v skrbni roki, je stopila nelepa dama z gorerdečimi lasmi ter pegastim obrazom, — njeni riz na zabave. Kralj je vzel dogo Uliko. Še v oni strašni noči je Majnau brzjavno poklical Uliko. Postala je njegova opora in hrbitišče, ta grda deklica s samostojno mi-prestrašenega agenta na koncu še sleč in močno glavo in srecem polnim nežne materinske ljubezni do pohvalil, češ da mu je priredil njegove mlade žene. Nobene druge roke, razven njenih, se niso smeje senzacijo, kakršne še ni imel v življenju.

Oba sta kot proseče dvignila roki, naj molči, a ona se je nasmehnila.

— Kako se godi mojemu otroku? — je zaščepetala.

— Leo je zdrav, — je rekel Majnau. — Vsaki dan napiše pol dueata nežnih pisem na svojo bolno mamo, — tam leži cel kup.

— In Gabrijel?

— On stanuje v gradu, ima sobo poleg hišnega učitelja ter čaka nestrpno trenutka, ko bo smel hvaležno poljubiti roko svojemu lepemu odvetniku.

Oči so se zopet zaprle in bolnica je padla zopet v zdravilno spanje.

Osem dni pozneje je odšla zopet ob strani Majnava skozi svoje sobe. Bil je zadnji dan septembra, a vendar se je še vedno prožilo temnomodro nebo nad glavama obeh. Svet zunaj je žarel, kot da ne more nikdar postati noč ali zima.

Mladá žena je obstala v dvorani, steklenim vratom nasproti.

— Ah, Raoul, — kako nebesko je živeti in...

— In kaj, Liana?

— Ljubiti, — je rekla ter se privila na njegove prsi. V istem trenutku pa se je stresla ter prisluškovala s prestrašenimi očmi rotu zunaj.

— Leo se vozi s svojimi kozli skozi vežo, — je rekel Majnau.

— Bod mirna! Voziček, ki te je zasledoval noč in dan v svoji mrljicnih fantazijah, ne vozi že davno več skozi šenverški grad.

Prvikrat se je zgodilo da je omenil zopet nesrečne dogodke. Tačko pa se je ugriznil v ustnicu.

— Jaz sem ti še dolžan izjaviti, ali pravzaprav opravičenje, Liana, in zdravnik mi je dovolil vsako pojasnilo. Nemogoče pa mi bo govoriti o tem, prav tako malo kot morem stopiti v indijski vrt. Ulrika, naša modra in razumna sestra, pa ti bo povedala v modri soši vse, kar hočeš in morda vedit.

Sedaj je ležala zopet na kanapeju in nad njo se je prožilo modro nebo iz atlasa.

To, kar je ležala med današnjim dnem ter njenim prvim prihodom v modro sobo, je bilo dovolj zlega za celo žensko življencev in ona je moralna prenesti vse to v par kratkih mesecih... Kljub temu pa ni smel manjkati noben člen v verigi, ki je razvredila dva takso napretka si duha ter ju konečno hitro spravila skupaj... V svojem spominu je videla še vedno starega maršala, ko je stal porogljivo pred Majnavom... Slika za sliko se je pomikala naprej ter ji je dala počitki... Ulrika je sedela poleg nje in vstopila je gospa Len, ki je prinesla košarico polno grozdja, katerega je bit odrezal Majnau za dame.

— S špalirja, ki je pripadal izključno de dvornemu maršalu, — je rekla. — To so najboljši grozdi v celiem vrtu. Najlepše je poslat vedno gospoj vojvodini in ostale je prodal za drag denar... Niti baron Leo ni dobil niti ene jagode...

Majnau ji je dal očvidno navodila. Omenila ji je varno prejšnje razumevanje, kar jih je bilo dotedaj prepovedano.

— In kdaj je stari gospod zapustil Šenvert? — je vprašala Liana povsem prostodušno.

— Takoj naslednjega jutra, milostna gospa. Pričel je somčaj in

hodnika ter je bil tako hudo in srborit kot ga nisem še nikdar poprej videla... Vedela pa sem, kje ga čevelj žudi. Hotel je poklicati dvornega pridigara, a ta je že izginil iz grada. Stari dvorni maršal je spravil celo noč svoje stvari skupaj in zjutraj je izginil. Niti svojemu vanku ni prišel po slovo in oglasil se je šele po par dneh, ko je potom svojega odvetnika reklamiral tretjino Gisbertove zapuščine Šenverta pa bo prodan. Majnau noč več stopiti na posestvo, kakor hitro ga bo zapustil. Ali veš, kje ti bo letos gorelo božično drevesce? V beli dvorani Rudisendorfa, na mestu, kjer nam je papa vedno dajal darila. Majnau je na leta najel od upnikov grad in park. Tam boš popolnoma okrevala. Jaz bom odšla tjakaj že preje, da vse uredim. Mama ne bomo imeli v svoji sredi, ker bo živila stalno v Draždanih, kakor hitro bo pozdravila doma tebe in tvojega moža. Gospa Len bo pač človek brez značaja, prav do zadnjega diha, katerega sta dve lažnjivi ženski napravili tako mehkim. Mene jezi le, da me je moglo to bitje, ta Len, tako motiti.

Majnau je stopil še dalje nazaj od govorečega in njegov obraz je kazal namen, da prekine vse stike s tem "najbolj častnim in respektiranim članom družine".